

Berbat Bir Şiir

– Dino · 31 Temmuz 2014

Berbat Bir Şiir

Güz kaçaklarından biriyim
Şiir bahçelerinde beş mevsim
Dolanıp durdum yokluğunda
Ham şiirler topladım ağaçlardan
Sen yakınmalarımın dualarısın
Mabedim, sığınağımsın

Sözcüklerim yaramaz çocuklar
Kalıplardan kaçıp koşar serbestliğe
İmgeler belirsiz, betimlemeler zevksiz
Tozlu, taşlı şoseler gibi tümleçler
Noktasız, virgülsüz imla özürlü şiirler
Okumaya, ezberlemeğe boş ver
Vurun abalıya, yaşlı huysuz ozana

Varsın aramasın dağlar, sormasın yaylalar
Düzene koymak için dünya işlerini ve şiirleri
Başından yukarı çekip yorganı uykuya yatmalı
Ama olmuyor işte her istediği, düşlediği ozanın
Geceler dala diken, yatakta dikenli teller üremiş
Uyu uyuyabilirsen,
Ölmek istersen o kolay!
Öncesi yoksa adımların izleri uzaklarda olur.
Konuşamayandır iki kelamı bir araya getiremeyen
İki adımı bir arada atamayandır kavuşamayan.
Kıyım var, şiir mi, şair mi hangisi önde gider
Zulüm üvey anasıdır, aşk şiirin mayası...

Dinmez ER / Çeşme / 2013. 12. 03 /